



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4264/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Стеван Јаковљевић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Војводинашуме“ Петроварадин, кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог Аутономне покрајине Војводина- Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство Нови Сад, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2468/19 од 20.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2468/19 од 20.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2468/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8283/16 од 13.02.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде материјалне штете износ од 346.675,83 динара са каматом од 10.09.2015. године до исплате, на име пореза на пренос апсолутних права 10.611,44 динара са каматом од 10.09.2015. године до исплате, укупно 357.287,27 динара са каматом од 10.09.2015. године до исплате, на име претрпљеног страха 70.000,00 динара са каматом од 13.02.2019. године до исплате као и на име трошкова поступка 216.047,57 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му по истом основу исплати преко досуђеног износа износ до износа од 427.287, 27 динара на име материјалне штете и у делу у ком је тражена законска затезна камата на износ накнаде трошкова парничног поступка од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2468/19 од 20.06.2019. године, одбијене су жалбе туженог и умешача на страни туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 8283/16 од 13.02.2019. године у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општих интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Како се посебном ревизијом указује на непотпуно утврђено чињенично стање и на непотпуну пасивну солидарну легитимацију, зато у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Питање евентуалне солидарне одговорности је довољно расправљено у одлукама Врховног касационог суда, а непотпуно утврђено чињенично стање не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. С`тога, без обзира на судске одлуке на које се указује у ревизији, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 30.06.2013. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 427.287,27 динара.

С`обзиром да је побијана вредност предмета спора очигледно испод 40.000 евра у динарској противвредности, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић